

56 - 209a

1690. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 30 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως γονικοῦ, ἐν 56a, σ. 122 - 123.

«...πρεζεντάροντας ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ προικοσύμφωνον τοῦ πατρὸς του καὶ τὸ ἴδιον προᾶγμα νᾶναι προικὶ τὲς μάννας του καὶ τὸ προικοσύμφωνον νᾶναι συντεσενᾶδο. Διὰ τοῦτο... κράζον, κρίνον καὶ ἀποφασίζον νὰ παίρνη ὁ ἄνωθεν Γ. τὸ ἴδιον κλεῖσμα ὡς προικὶ τῆς μάννας του καὶ νὰ δώνη ὅ,τι γράφει τοῦ στρουμέντο καὶ ἂν ἔχον κόπους... εἰς τὸ ἴδιον προᾶγμα νὰ τῶν τοὺς πληρώνη ὁ ἴδιος».

57 - 218a

1694. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου, ἀπὸ 8 Ἰανουαρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 126 - 129.

(Ἡ διεκδικουμένη κληρονομία τοῦ Πιέρρου ἦτο ἀρχικῶς διπλοκοντετζιονάδα τῆς μητρὸς του καὶ συζύγου τοῦ ἐναγοντος, ἥτις εἶχε κληρονομηθῇ ἐξ Ἰσοῦ παρὰ τῶν τέκνων τῆς, τοῦ Πιέρρου καὶ τῆς ἀδελφῆς του, ἥτοι τῆς μητρὸς τοῦ ἐναγομένου. Διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρίζεται ὡς κληρονόμος τοῦ Πιέρρου ὁ ἐναγόμενος ἀνεψιὸς του καὶ ὅχι ὁ ἐνάγων πατήρ του. Καὶ τοῦτο ἀφ' ἐνὸς μὲν, διότι τὸ προικοσύμφωνον τῆς συζύγου τοῦ ἐναγοντος ἦτο κοντετζιονᾶδο, δηλ. ἡ προίξ τῆς ἔδει ἀπαραιτήτως νὰ περιέλθῃ εἰς τὰ τέκνα τῆς, ἢ, ἄλλως, τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς· ἀφ' ἑτέρου δέ, καθόσον, ἐπιπροσθέτως ὁ υἱὸς τῆς Πιέρρος, ὁ κληρονομούμενος, τὸ ἀδελφομοίρι του ἐπὶ τῆς ἐν λόγῳ κληρονομίας τῆς μητρὸς του, εἶχε συστήσει ὡς προῖκα ἐπίσης κοντετζιονάδα εἰς τὴν ἀδελφήν του ταύτην, ἥτις ἔδει κατὰ νόμον νὰ περιέλθῃ εἰς τὸν ἐναγόμενον υἱὸν τῆς).

58 - 228a

1696. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπων Μυκόνου, ἀπὸ 29 Ὀκτωβρίου, περὶ διεκδικήσεως κληρονομίας, ἐν 56a, σ. 140 - 143.

(Ὁ ἐναγόμενος μετὰ τῆς συζύγου του εἶχον προικίσει μίαν θυγατέρα των Μ. Εἰς τὸ πρὸς ταύτην προικοσύμφωνον εἶχον θέσει τὸν ὅρον, ὅτι ἐὰν ἐκ τοῦ γάμου τῆς Μαρίας ἤθελον γεννηθῇ τέκνα, ἀλλὰ ταῦτα ἤθελον ἀποθάνει, τὰ προικιζόμενα νὰ περιέρχωνται εἰς τοὺς πλησιεστέρους συγγενεῖς τῆς. Ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφή του εἶναι ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου. Φαίνεται Ἐπετηρὶς Ἐταιρείας Βυζαντινῶν Σπουδῶν, Τόμος ΑΘ' - Μ'

ὅτι ἡ Μ. ἢ εἵχεν ἀποθάνει ἄτεκνος, ἢ ὅτι τὰ τέκνα τῆς ἀπέθανον. Κατ' ἀκολουθίαν, ἢ συσταθεῖσα πρὸς τὴν Μ. προῖξ κατὰ τὰ ἀντικείμενα αὐτῆς τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς προικῶας περιουσίας τῆς μητρὸς τῆς (γονικὰ) ἐπανῆλθον μετὰ τὸν θάνατον τῆς Μ. εἰς τὴν κυριότητα τῆς μητρὸς τῆς καὶ συζύγου τοῦ ἐναγομένου, συμφώνως πρὸς τὸν ὅρον τοῦ προικοσυμφώνου. Δεδομένου δὲ ὅτι πάντα τὰ λοιπὰ τέκνα τοῦ ἐναγομένου εἶχον προαποβιώσει τῆς μητρὸς των καὶ συζύγου του, εἰς ἣν εἵχε ἐπανέλθει ἡ προῖξ τῆς Μ., ὡς γονικὴ τῆς περιουσία, ὁ ἐνάγων καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ὡς ἀνεψιοὶ τῆς συζύγου τοῦ ἐναγομένου καὶ πλησιέστεροι ταύτης συγγενεῖς, εἶναι κατὰ νόμον οἱ κληρονόμοι τῆς καὶ ὅχι ὁ ἐναγόμενος σύζυγός τῆς).

59 - 232a

1697. Προικοσύμφωνον ἐν Ἀπειράνθω Νάξου, ἐνώπιον ἱερομονάχου,

ἐν 195a, σ. 272 - 277.

«...ἐνεφανίσθησαν τὰ δύο μέρη ταῦτα. τὸ ἐν μέρος ὁ ἐντιμότατος ἅγιος πρωτοπαπᾶς Νικολὸς μὲ τὴν πρεσβυτέρω του, τὸ δὲ ἄλλο μέρος ὁ κὺρ μάστρο - Ἰωάννης καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ κυρὰ Εἰρήνη. Ταῦτα τὰ ἄνωθεν μέρη ἤρθασιν εἰς σὲ ἀντίβαιναι καὶ λόγον ὑπανταθείας, λέγοντας ὁ ἄνωθεν πρωτοπαπᾶς πῶς ἔχει υἱὸν ὀνόματι Γ., ὁ δὲ κὺρ Ἰω. θυγατέρα ὀνόματι Π. Ἔτσι γυρεύει καὶ θέλει ἐξ οἰκείας του βοουλῆς καὶ θελήσεως ὁ ἄνω Γ. τὴν ἄνωθεν κυρὰ Π. θέλοντας καὶ αὐτὴ διὰ νόμιμος καὶ Θεοῦ θέλοντος νὰ ἐνωθοῦν ἀμφοτέρω εἰς γάμον πρῶτον... δεῦτερον δὲ καὶ διὰ χάριν προικὸς δίδει ὁ κὺρ Ἰω. καὶ ἡ γυνὴ ντου τῆς θυγατρὸς αὐτῶν Π. πρῶτο μὲν τὸ σπίτι... Ἀρχὴ καὶ τοῦ ἀνδρός. Δίδει καὶ ὁ πρωτοπαπᾶς τοῦ υἱοῦ ντου Γ. πρῶτον μὲν τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἱερὰ ὅλα... μὲ τὰ πράγματα αὐτῆς τὰ ψυχικά, ἡγουν τῆς ἐκκλησίας... καὶ ἔξι ζᾱ καματερὰ τῆς ἐκκλησίας καὶ αὐτὰ μὲ τούτην τὴν κοντετζιόν: νὰ εἶναι πάντα μνημονεμένοι οἱ ἄνωθεν. Καὶ ἡ ἐκκλησία καὶ τὰ πράγματα, ὡς ἄνωθεν, ἔως ζῆ ὁ παπᾶς, νὰ εἶναι καὶ νὰ ἔχη ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὰ πράγματά της τὰ ψυχικά ὅλην τὴν ἐμισὴ νινδράδα ἔως τὴν ζωὴν του καὶ ἀποθανῶντας τοῦ παπᾶ, ὅλα ὡς ἄνωθεν ἐδικά ντου, μὲ τοῦτο: νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ ξεχωρίσῃ κανένα πράγμα ἀπ' ὅ,τι γράφει τῆς ἐκκλησίας τὰ ψυχικά νὰ δώκῃ ἄλλονοῦ του παιδιοῦ, μήτε τὴν ἐκκλησίαν νὰ βάλῃ εἰς θηλυκόν του παιδίον, παρὰ μόνον εἰς ἀρσενικόν πού θέλει κάμει παπᾶ, νὰ εἶναι ὅλη ἡ ἐκκλησία μὲ τὰ ψυχικά της πράγματα. Εἰ δέ, καὶ ὁ Θεὸς μὴν τὸ δώσῃ, καὶ δὲν κάμῃ ἀρσενικόν παιδί ὁ Γ. παπᾶ ἢ καὶ ὀλότελα νὰ μὴν κάμῃ ἀρσενικόν, πάλε καὶ κάμῃ ὁ Πέτρος ἀρσενικόν παιδί παπᾶ, ἀποθανῶντας τοῦ Γ. νὰ τοῦ τὴν δώνῃ τὴν ἐμισὴ ἐκκλησίαν μὲ τὰ ἐμισὰ πράγματα καὶ τὴν ἄλλη ἐμισὴ νὰ τὴν δώνῃ αὐτὸς ἄλλονοῦ του παιδιοῦ καὶ νὰ πηγαίνῃ ἀπὸ παπᾶ ἔως παπᾶ πάντα καὶ εἰς